

امید

شماره صفر

نشریه جمعی از بازنشستگان فلزکار-مکانیک

الف) رایگان شدن کلیه خدمات بهداشتی و درمانی در مکانهای متعلق به سازمان و طرف قرارداد با سازمان.

ب) تا زمان اجرای بند الف، ارتقا بیمه تکمیلی بازنشستگان تا حد شمول تمامی موارد بهداشتی و درمانی (نظیر دندانپزشکی و....).

۳- ارتقا کمی و کیفی تفریحات، ورزش، سفرهای ایران گردی و زیارتی بازنشستگان.

۴- تلاش در جهت به کار گماری فرزندان بازنشستگان در مؤسسات تولیدی و خدماتی وابسته به سازمان تامین اجتماعی (ضمن رعایت اصل شایسته سالاری).

۵- رایگان شدن تردد شهری، بازدید از موزه‌ها، تئاتر، سینما، استخر و.... جهت بازنشستگان در سراسر کشور.

۶- تأمین بخشی از هزینه‌های تردد بین شهری، هتل‌ها و امکانات مسافرتی برای بازنشستگان توسط سازمان تامین اجتماعی (حمایت از توریسم داخلی).

۷- ایجاد خانه‌های سالمندان توسط سازمان تامین اجتماعی.

گروهی از بازنشستگانی که سابقه اشتغال در کارگاه‌های صنف فلزکار-مکانیک را داشته‌اند، اقدام به انتشار این گاه‌نامه نموده‌اند. هدف ناشرین، طرح خواسته‌های عاجل بازنشستگان و احیای حقوقی است که به واسطه نقض قانون اساسی، سوء مدیریت سازمان تأمین اجتماعی و دور شدن از اهداف بنیادی این نهاد عمومی، بی توجهی به منافع عموم کارگران و بازنشستگان، و اسارت در چنبره دلال بازی با سرمایه‌های عمومی، از دست رفته است.

عمده‌ترین خواسته‌های ما در این مرحله، عبارتست از:

۱- بالا بردن حداقل مستمری بازنشستگان به میزان حداقل دستمزد.

۲- با توجه به اصل ۲۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران (خدمات بهداشتی و درمانی حقی است همگانی و دولت مکلف است حمایت‌های فوق را برای یک یک افراد کشور تامین کند)؛ و هم‌چنین مفاد قرارداد سازمان تامین اجتماعی با هر بیمه شده، ما خواستار اجرای موارد زیر هستیم:

آیا شستا به فروش می‌رسد؟

روز جمعه ۹۷/۹/۲۳، علی‌خدایی -نماینده کارگران در شورای عالی کار- مطلب مهمی را در کانال تلگرام خود نوشته که هشدار آمیز و نگران کننده است.

بنام خدا

هرچه با خودم کلنجار رفتم که جمعه شما عزیزان را تلخ نکنم، نشد!

احساس کردم اگر الان ننویسم و ارسال نکنم به خودم و شما جفا کرده‌ام.

حقیقت اینست که مصاحبه حسام الدین آشنا، مشاور ارشد رییس جمهور با نشریه اندیشه پویا بسیاری از احتمالات را به یقین تبدیل کرد.

آشنا گفته: «آقای شریعتمداری به وزارت رفاه رفته برای

ادامه در صفحه بعد

این که آقای رئیس جمهور ...

آقای رئیس جمهور، شما هم؟!

روز سه شنبه ۴ دی، در زمان ارائه لایحه بودجه ۹۸ به مجلس، آقای رئیس جمهور سخنانی بر زبان آوردند که مایه تعجب بسیاری از کارشناسان شد.

ایشان در بخشی از سخنان خود گفتند: «زمانی وقتی مشکلی داشتیم به سمت صندوق‌ها می‌رفتیم. صندوق بازنشستگی آنقدر پول و ذخیره مالی داشت که به دولت کمک می‌کرد. در زمان جنگ در شرایطی این کار را کردیم. در یک مقطعی از صندوق کمک گرفتیم. این صندوق که به دولت کمک می‌کرد، امروز ببینید به چه روزگاری افتاده است». شنونده تصور می‌کند که ایشان در ادامه خواهد گفت: ما متأسفیم که با در پیش گرفتن سیاست‌های نئولیبرالی، با خصوصی سازی‌ها، با

ادامه در صفحه بعد

ادامه آقای رئیس جمهور...

مقررات زدایی‌ها، با واگذاری بنگاه‌های دولتی به بخش خصوصی غیر مولد و عدم نظارت بر اهلیت آن‌ها (که تخلف از همین قانون خانمان برانداز است)، با میدان دادن به سرمایه‌های مالی و بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیر قانونی، با باز کردن راه‌های فرار آسان برای کارفرمایان دولتی و خصوصی از پرداخت حق بیمه، با استقراض سنگین از سازمان تأمین اجتماعی و خالی کردن صندوق، با عدم پرداخت ۳٪ سهم دولت در طول سالیان و نهایتاً بدهی عظیم ۱۸۰ هزار میلیارد تومانی به سازمان تأمین اجتماعی (به صندوقی که منابعش متعلق به مردم است نه دولت)، وادارش کرده‌ایم که ۳۰ هزار میلیارد تومان از بانک رفاه کارگران وام بگیرد و به حساب کارگران سود بانک را بپردازد.

شنونده تصور می‌کند که ایشان خواهد گفت: برای جلوگیری از ورود خسارت بیشتر به این سازمان عمومی (و نه دولتی)، فوراً بدهی خود را خواهیم پرداخت؛ با لویح قانونی فوری، جلوی فرار از پرداخت حق بیمه را خواهیم گرفت؛

بوسیله ملی کردن بانک‌ها و برگرداندن اموال عمومی واگذار شده، سطح اشتغال را به سرعت بالا خواهیم برد تا منابع مالی سازمان ترمیم شود. ایشان باید می‌گفت: جلوی واگذاری بنگاه‌های زیان‌ده به شستا را خواهیم گرفت تا کارگران هزینه سوء مدیریت و اختلاس‌ها را نپردازند....

اما زهی خیال باطل! ایشان چنین فرمودند: «۸۱ هزار میلیارد تومان برای بخش صندوق‌ها است. چه زمانی باید صندوق‌ها را در مسیر درست قرار دهیم تا کی باید بودجه صندوق‌ها از بودجه سالانه پرداخت شود؟ پس این همه سرمایه‌گذاری برای صندوق چه بود؟». عجب؟! سازمان تأمین اجتماعی بدهکار دولت هم هست و باید پاسخ دهد که چه موقع «در مسیر درست» قرار خواهد گرفت!

آقای رئیس جمهور! ۱۳ سال پیش، دولت آقای خاتمی، ۶۵۰۰ میلیارد بدهی به سازمان داشت. این بدهی اینک به ۱۸۰ هزار میلیارد تومان رسیده است. شما باید پاسخ دهید که با اموال کارگران چه کرده‌اید، نه سازمان. شما در قانون بودجه سال ۹۸، کم‌تر از نیمی از بدهی‌های خود را تعهد کرده‌اید. آیا

ادامه آیا شستا به فروش می‌رسد؟

اصرار دارد شستا را واگذار کند، چون شستا را عامل فساد می‌داند. رئیس جمهور این تشخیص را داده که تنها کسی که می‌تواند بایستد و این کار را تمام کند، آقای شریعتمداری است».

پس با توجه به قرابت آقای آشنا با رییس جمهور محترم و عدم تکذیب اظهارات وی ظرف ۳ روز اخیر (پس از انتشار عمومی) مشخص شده است:

۱_ آنکس که به مجلس چراغ سبز داده تا ربیعی را برکنار کنند دولت محترم بوده است

۲_ دلیل برکناری ربیعی، ایستادگی در برابر فروش بی‌ضابطه بنگاه‌های شستا بوده است.

۳_ شریعتمداری تعهد به فروش داده است آنهم در این تلاطمات اقتصادی!

۴_ قاعدتاً لطفی، بدلیل سبقه کارگری‌اش حاضر به پذیرش و عملیاتی کردن دستور وزیر فعلی نبوده است.

۵_ رضوانی فر با پذیرش تسریع در فروش بنگاه‌ها آمده و مأموریتی غیر از این ندارد.

۶_ قاضی پور حدس درستی زده بود که تلویحاً نسبت به شیوه واگذاری بنگاه‌ها به شریعتمداری هشدار داده بود.

و اما شستا چگونه میتواند عامل فساد باشد؟!

فردی با دانش و اطلاعات رییس جمهور، هنگامی که از عامل فساد بودن شستا صحبت میکند، نوک پیکان را به سمتی می‌گیرد که دولت در آن نقش ندارد: مجلس. و این همان نکته ای است که ربیعی در استیضاح آخرش آن را بوضوح عیان کرد و جزای آن را دید!

اما آنچه مایه تعجب است نوع تصمیم دولت و رییس جمهور محترم است. به‌جای آنکه جلوی دخالت‌ها را بگیرند، اموال را می‌خواهند محو کنند! به‌جای پرداختن به علت‌ها، به معلول‌ها می‌پردازند و از جیب فقرا دستور می‌دهند!

ادامه در صفحه بعد

جامعه کارگری و حتی ...

ادامه آقای رئیس جمهور...

فراموش کرده‌اید که در بودجه سال ۹۷ هم تعهد نموده بودید ۵۰ هزار میلیارد تومان از بدهی خود را بپردازید، ولی عمل نکردید؟

شما با یک روحیه عالی در مجلس فرمودید: «تأمین اجتماعی که امروز باید روی پای خود بایستید». حتماً همین طور است. اما تا زمانی که شما وانمود می‌کنید که پرداخت بخشی از بدهی دولت به سازمان، کمک به سازمان است، و به این طریق به صحت شایعات مربوط به خصوصی سازی سازمان دامن می‌زنید، امکان ندارد سازمان روی پای خود بایستد.

ادامه آیا شستا به فروش می‌رسد؟

جامعه کارفرمایی، با خروج از بنگاه‌داری و صرف منابع حاصله در سرمایه گذاری در بخش‌های سودآور موافق است، اما با فروش {اموال سازمان} و پرداخت هزینه‌های جاری و مستمری ماهانه از محل درآمدهای آن بشدت مخالف است.

گزارشی از تجمع ۲۷ آذر بازنشستگان

- همسان سازی حقوق ها و اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب سال ۱۳۸۶ جهت برون رفت از خط فقر.

- اعاده و احیای مجدد منابع عظیم صندوق‌هایمان (نظیر برگشت کسورات سهم درمان از خزانه به تامین

اجتماعی) کنترل و نظارت مستقیم توسط نمایندگان مستقل و منتخب بازنشستگان بر صندوق‌های بازنشستگی برای صیانت از دارایی‌ها، اموال و امکانات و ظرفیت‌های آنها.

- به رسمیت شناختن تشکل‌های مستقل بازنشستگان و تضمین فعالیتهای آزادانه آنان در جهت پیگیری مطالباتشان.

بازنشستگان کشوری پیش از این نیز بارها در اعتراض به وضعیت معیشتی خود اعتراض کرده بودند؛ اکنون در آستانه ارائه لایحه بودجه به مجلس، نسبت به سهم کم همسان‌سازی (فقط دو هزار میلیارد تومان) اعتراض دارند و می‌گویند بایستی در تنظیم بودجه، مطالبات بازنشستگان دیده شود.

به گزارش خبرنگار ایلنا، صبح روز ۲۷ آذر جمعی از بازنشستگان کشوری مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند؛ همزمان در برخی از شهرستان‌ها نیز بازنشستگان صندوق کشوری مقابل سازمان برنامه و بودجه جمع شدند. این بازنشستگان بخشی از مطالبات خود را به صورت زیر عنوان کردند:

- افزایش حقوق بالاتر از خط فقر کارشناسی شده، مطابق با سطح استانداردهای زندگی امروز و تضمین پرداخت به موقع آن.

- لغو بیمه تکمیلی و برقراری یک سیستم پایه‌ای درمان موثر، کارآمد و رایگان.

به گروه تلگرام بازنشستگان فلز کار - مکانیک پیوندید:

@baz_felez

جلیقه زردها و بازنشسته‌ها، با هم

رنگ‌های جلیقه‌ها متنوع تر شده‌اند: قرمزها (اعضای اتحادیه‌های کارگری)، سفیدها (پرستاران اعتصابی)، و آبی‌ها هم پیوستند. در میان جمعیت، تعداد زیادی بازنشسته هم به چشم می‌خورد. آنان هم به سیاست‌های ضد کارگری ماکرون اعتراض دارند. آنان معتقدند که باید مالیات شرکت‌های بزرگ افزایش یابد. در مقابل، مالیات حقوق کارگران و بازنشستگان باید کاهش یابد.

روز سه شنبه ۲۷ آذر، کنفدراسیون عمومی کار فرانسه (ث.ژت) طی جلسه‌ای، تصمیم گرفت که موضوع دفاع از خواسته‌های مهاجران و بازنشستگان را هم در دستور کار خود، درون جنبش جلیقه زردها قرار دهد. اینک بیکاران، کارگران، کارمندان، صنعت‌گران، کشاورزان، مغازه‌داران کوچک، پرستاران - همه از زن و مرد - بطور فعال خواسته‌های ابتدایی خود مبنی بر توقف افزایش مالیات بر سوخت راه، به خواسته‌های ضد نئولیبرالیستی ارتقا داده‌اند. اینک سندیکاهای کارگری فرانسه، به این می‌اندیشند که چگونه بتوانند جنبش بدون سازمان مردم و خواسته‌های مترقی آنان راه، به جنبش سازمان یافته سندیکاها پیوند بزنند. مشکل در این است که تنها ۲۵٪ کارگران عضو سندیکا هستند و ۷۵٪ دیگر، اطلاعات خود را از منابعی دریافت می‌کنند که نظرشان در مورد سندیکاها، مثبت نیست.

بازنشستگان و نیروهای کار، کنترل اموال خود را به دست گیرند

روز پنج‌شنبه ۹۷/۱۰/۶، گردهم‌آیی در مؤسسه «پرسش» برگزار شد. سخنرانان این نشست، آقایان فریبرز رئیس دانا با موضوع «خصوصی‌سازی و تضاد طبقاتی»، پرویز صداقت با موضوع «نخستین گام در برابر خصوصی‌سازی» و محمد مالجو با موضوع «خصوصی‌سازی هم‌چون سلب مالکیت از توده‌ها» هر یک از زاویه‌ای به بررسی تاریخ شکل‌گیری، آثار و عواقب فاجعه‌بار خصوصی‌سازی در ایران پرداختند.

رئیس دانا ضمن مرور تاریخ حاکمیت سیاست‌های نئولیبرالیستی در جهان و ایران ظرف نیم قرن اخیر، خواستار آن شد که در عین هوشیاری در مقابل توطئه‌های امپریالیستی، جنبشی برای استرداد اموال خصوصی شده به مردم، برپا گردد. پرویز صداقت، دو نمونه از خصوصی‌سازی (نی‌شکر هفت تپه و مخابرات) را با ذکر جزئیات و ارقام برشمرد و نشان داد که این عمل، چیزی جز واگذاری بنگاه‌های سود ده - که دولت می‌بایست از محل سود آن‌ها، برای رفاه مردم هزینه کند - به بخش خصوصی و محرومیت مردم از حاکمیت بر دارایی‌های خود نبوده است. نی‌شکر هفت تپه، در زمان واگذاری ۲۲۳ میلیون دلار می‌ارزید، اما آن را با یک پیش پرداخت ۶ میلیارد تومانی (۱٪ قیمت واقعی آن، به دو شرکت صوری که وجود خارجی نداشتند) واگذار کردند.

در ادامه برنامه، محمد مالجو ضمن ارائه آماری از میزان واگذاری بنگاه‌های دولتی و ملی به غیر، خاطر نشان ساخت که تا کنون بالغ بر ۲۰۰ هزار میلیون تومان از اموال مردم، به بخش‌های خصوصی و شبه دولتی واگذار شده است. مالکان جدید، به هیچ نهاد و نیروی منبعث از مردم، پاسخگو نیستند. وی اعلام کرد که آن‌دسته از دارایی‌های دولتی که در مقابل بخشی از بدهی دولت به صندوق‌های رفاه و سازمان تأمین اجتماعی واگذار شده، زیر نظارت مالکان اصلی این صندوق‌ها - یعنی نیروهای کار و بازنشستگان - قرار ندارد. وظیفه جنبش مردم آن است که ضمن درخواست بازگشت اموال خصوصی شده به دولت دموکراتیک، مالکان اموال شستا و دیگر صندوق‌ها، در زیر نظارت دموکراتیک نیروهای کار و بازنشستگان درآید.